

Sygn. akt V KO 78/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2017 r.,
z urzędu

kwestii wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania

postanawia:

stwierdzić, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa [...].

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 sierpnia 2017 r. M. P. wniósł do Sądu Apelacyjnego w [...] wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu na potrzeby sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania karnego w sprawie II AKa [...]. Argumentował swój wniosek tym, że w postępowaniu apelacyjnym na rozprawach w dniach 16 czerwca 2016 r. i 29 września 2016 r. skład orzekający Sądu Apelacyjnego był odmienny. Pismo to wedle właściwości zostało przekazane do Sądu Najwyższego. Ponadto M. P. wniósł już do Sądu Najwyższego kolejne pisma procesowe (z dnia 22 września 2017 r. i z dnia 3 października 2017 r.), w których domaga się m.in. „wznowienia apelacji sprawy II K [...]”, z uwagi na różny skład Sądu Apelacyjnego orzekający na wymienionych powyżej rozprawach oraz ze względu na sfalszowane, jego zdaniem, protokoły rozprawy apelacyjnej, jak również ze względu na niezapoznanie się

jednego z członków składu z całością materiałów sprawy (w tym jej materiałów niejawnych) przed dniem 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wznowienie postępowania z powodu uchybień, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., możliwe jest wyłącznie z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.). Z tych względów strona - nie dysponując w tym zakresie własnym wnioskiem o wznowienie postępowania - może, w oparciu o treść art. 9 § 2 k.p.k., zasygnalizować organowi procesowemu potrzebę podjęcia czynności z urzędu. Tak też należy zakwalifikować pisma M. P. .

Zgodnie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., na który powołuje się autor sygnalizacji, bezwzględny powód uchylenia orzeczenia zachodzi wówczas, gdy sąd był nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie. W realiach sprawy, a także w świetle przedstawionej w pismach argumentacji, w grę wchodzić może jedynie druga z przywołanych przesłanek. M. P. utrzymuje bowiem, że w toku postępowania odwoławczego personalny skład sądu co jednego z zasiadających w nim sędziów, ulegał zmianie, co naruszyło zasadę niezmienności składu i skutkowało nieobecnością poszczególnych sędziów na całej rozprawie.

Analiza akt sprawy w żadnej mierze nie potwierdza jednak tych wskazań. Protokoły rozpraw apelacyjnych przeprowadzonych w sprawie II AKa [...] w dniach 16 czerwca 2016 r. i 29 września 2016 r. oraz protokół wydania wyroku z dnia 12 października 2016 r. wykazują w sposób niezbity, że skład Sądu Apelacyjnego orzekającego co do apelacji wniesionej na korzyść M. P. pozostawał ten sam. Nie ma żadnych podstaw do podważenia zgodności wymienionych protokołów z rzeczywistym przebiegiem udokumentowanych w nich czynności procesowych i biorących w nich udział uczestników. Samo przeświadczenie skazanego w tym względzie nie jest wystarczające, tym bardziej, że opiera się na niemających znaczenia z tego punktu widzenia przesłankach.

Dla stwierdzenia, że którykolwiek z członków składu sądu nie był obecny na całej rozprawie zupełnie nieprzydatne pozostaje ustalenie terminu zapoznania się przez sędziego z materiałem dowodowym sprawy. Niemniej, w nawiązaniu do argumentacji rozważanych pism procesowych, przywiązujących

wagę do rzekomo odmiennego składu Sądu na terminie rozprawy w dniu 16 czerwca 2017r., należy podkreślić, że przewod sądowy w tej sprawie został otwarty dopiero na rozprawie w dniu 29 września 2016 r., kiedy to stosownie do treści art. 453 § 1 k.p.k. złożono ustne sprawozdanie, w którym przedstawiono przebieg i wyniki dotychczasowego postępowania. Wówczas też doszło do rozpoznania sprawy, a następnie do odroczenia wydania wyroku, który został ogłoszony w dniu 12 października 2016 r. – w tożsamym, co na rozprawie w dniu 29 września 2016 r., składzie, czego autor pism sam nie podważa. W powyższym świetle nie ma również znaczenia, w jakim składzie sądu zapadło postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 13 września 2016 r., uwzględniające wniosek dowodowy M. P. przed rozpoczęciem przewodu sądowego.

Podsumowując, należy stwierdzić, że nie ma podstaw do wznowienia opisanego na wstępie postępowania, bowiem nie potwierdziło się sygnalizowane uchybienie wymienione w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k., zaś inne podnoszone w pismach okoliczności nie stanowią żadnego z uchybień stanowiących bezwzględną przyczynę odwoławczą.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.